

Knjige Slavko
Ljubljana

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

AMERICAN HOME

NO. 243

CLEVELAND, OHIO, WEDNESDAY MORNING, OCTOBER 18, 1939

LETO XLII. — VOL. XLII.

Unijski vozniki so se izrekli za O'Donnella

PRVA DELAVSKA ORGANIZACIJA, KI JE POSEGLA V ŽUPANSKO KAMPANJO

Burtonov tabor v velikih skrbih

Edwarl Murphy, predsednik zveze unijskih voznikov, naznaja, da se je unija izjavila, da bo podpirala za izvolitev clevelandski župan John E. O'Donnella. Za podporo O'Donnella se je izrekel koncil, ki zastopa 17 podružnic z 20,000 člani.

Burtonov tabor je ves iz sebe, ker je državni cestni oddelek odločil od dela 48 delavcev, ki so skoro vsi republikanski precinktni načelniki. Burtonova stranka se boji, da bodo šli vsi ti delavci zdaj iz masčevanja v O'Donnellov tabor. Cestni oddelek sicer pravi, da so delavci pri cestnem oddelku vselej ob tem času v jeseni odslovljeni radi pomanjkanja dela, vendar nekateri trdijo, da je guvernér Bricker to nalašč napravil pred volitvami. Bender, okrajni načelnik republikanske stranke je pozval vse varadne voditelje, da gredo v Columbus in tam obidejo vse urade ter apelirajo za patronažo republikanskih pristašev.

Ameriški izletniki se trumoma vračajo iz Evrope v varno naročje Strica Sama

New York. — Štiri ameriške potniške ladje se pričakuje ta teden v New York, ki vozijo 2,872 ameriških izletnikov iz Evrope. Parnik President Harding se je nekoliko zakasnili, ker je reševal posadko angleške ladje Heronspool, ki je bila torpedirana. V petek dospje v New York laška potniška ladja Conte di Savoia, ki vozi 1,800 potnikov, med katerimi je tudi bivša ameriška milijonarka Barbara Hutton, sedaj grofica Haugwitz-Reventlow. Ladje so pripeljale tudi 1,300 vojnih beguncev. Zanimivo vožnjo je napravila angleška ladja Cameronia, ki je pripeljala v New York 709 potnikov. Vožnja je preko Atlantika brez spremstva bojnih ladij. Kapitan je krmilil ladjo po radijskih navodilih angleške admiralitete, ki je kapitanu poročal, kje naj se izogne nemškimi podmornicam.

Washington, D. C. — Predsednik Roosevelt se je večeraj posvetoval z izvrševalnim odborom Mednarodnega vladnega odbora za politične begunce v novem naporu, da se dobi dom za sto tisoče in tisoče evropskih političnih beguncev, katerih število se vsako uro večja. 32 narodnosti sodeluje s tem odborom, da se preskrbi domove za tisoče in tisoče mož, žena in otrok, ki jih je pregnala vojna iz Evrope, a ki pa so morali bežati vsled političnega preganjanja. Ti ljudje, ki jih nihče ne mara, so pribražali pod gostoljubno streho Zed. državi in za te je treba najti prostora in kruha.

Ohijski demokrati kot republikanci so proti pokojninski predlogi

Columbus, O. — Republikanska državna organizacija bo uradno nastopila proti načrtu za pokojnino, kot ga predlaga Bigelow in ki bi dal \$50 mesečno pokojnino vsakemu potrebnemu moškemu, ki je star 60 let ali več.

Problem beguncev postaja resen

Washington, D. C. — Predsednik Roosevelt se je večeraj posvetoval z izvrševalnim odborom Mednarodnega vladnega odbora za politične begunce v novem naporu, da se dobi dom za sto tisoče in tisoče evropskih političnih beguncev, katerih število se vsako uro večja. 32 narodnosti sodeluje s tem odborom, da se preskrbi domove za tisoče in tisoče mož, žena in otrok, ki jih je pregnala vojna iz Evrope, a ki pa so morali bežati vsled političnega preganjanja. Ti ljudje, ki jih nihče ne mara, so pribražali pod gostoljubno streho Zed. državi in za te je treba najti prostora in kruha.

Enake akcije se pričakuje tudi od demokratske državne organizacije. Mnogo vplivnih demokratov, kot bivša guvernérja Cox in White sta se izjavila, da sta osebno proti Bigelowemu predlogu, ker je neizvedljiv. Bivši guvernér White je rekel, da kot bivši guvernér ne vidi pota, po katerem bi mogla država dobiti denar za izplačevanje takega pokojninskega načrta, kot ga predlaga Bigelow.

Repatriacija Nemcev

Berlin. — Nemška vlada se resno bavi z načrtom, da dobi v svoje meje vse Nemce, ki so raztreseni po raznih državah v Evropi. Sodi se, da je kakih 2,500,000 Nemcev, ki žive izven nemške meje. Kakor se je izrazil nek nemški vladni uradnik, pa k tem ne štejejo Nemcev v Severni in Južni Ameriki.

Mihelich odobren

Demokratski klub 32. varde je odobril kandidaturo Mr. John L. Mihelicha za mestnega sodnika ter bo klub posvetil vse svoje moči k njegovi izvolitvi.

VON RIBBENTROP PADEL V NEMILOST?

London. — Nemški kancler Hitler je ukazal skrivni nemški policiji, da preišče privatno življenje zunanjega ministra von Ribbentropa. Da je res nekaj na tem, kaže dejstvo, da ime zunanjega ministra že nekaj dni ni bilo v časopisih. Von Ribbentrop je očividno slabo zapisan pri Hitlerju od časa, kar se je vrnil iz

Moskve, kjer je določeval z Stalinom delitev Poljske. Najbrže von Ribbentrop ni dobil za Nemčijo dovolj od Stalina. Zadržanje von Ribbentropa v Moskvi se zlasti ne dopade nemškim štabnim oficirjem in bi radi vedeli, če je njih zunanji minister imel svoje prste vmes, ko je dobila Rusijo koncesije od Estonije, Litvinske in Latvije.

O, ti Škoti!

Škoti so znani po vsem svetu kot najbolj varčni ljudje. No, tukaj je zopet en dokaz za to. Ko so nemška letala pred par dnevi napadla pristanišče pri Edinburghu, Škotska, in pri tem zmetali več bomb v morje, so škotski ribiči potem, ko so Nemci odleteli, pohiteli s čolni na kraj napada in porabili iz morja vse mrtve ribe, ki so jih usmrtila razstrelbe bomb.

TURKI KAŽEJO STALINU ZOBE

Moskva, 17. okt. — Turški zunanji minister Saracoglu odpotuje danes zvečer iz Moskve proti domu. Odpotoval bo, kot se poroča, ne da bi podpisal pogodbo, radi katere je prišel v Moskvo. V teh treh tednih, kar je bil Saracoglu v Moskvi, je imel s Stalinom samo štiri razgovore. Včeraj se je razgovarjal dve uri z ruskim komisarjem Molotovom. Čeprav se trdi, da se odhod turškega zunanjega ministra ne sme smatrati, da so s tem vsi dogovori med Turčijo in Rusijo za vselej prekinjeni, vendar je pa videti, da je Stalin naletel na prvi odpor v svojem zaletu na baltiške province in proti Balkanu. Na jugu se je postavila po robu Turčija, na severu pa Finska.

Saracoglu je došel v Moskvo 26. septembra in takoj se je pričeli razgovori. Potem je pa prišel v Moskvo nemški zunanji minister von Ribbentrop in turški minister je bil potisnjen na stran. Od tega časa niso bili razgovori več tako prijateljski in tako je končno prišlo, da gre turški minister iz Moskve, ne da bi kaj opravil, Stalin pa tudi ne, čeprav ga je ta povabil v Moskvo z namenom, da si pridobi zaveznitvo Turčije in da jo odtuji Angliji in Franciji.

Istanbul, 17. okt. — Turški premier Refik Saydam se je izjavil, da so se pogajanja med Turčijo in Rusijo razbila, ker Turška ni mogla pristati na Stalinove zahteve, ki so nevarne turški varnosti. Zato bo pa zdaj Turška obnovila pogajanja z Anglijo, s katero se bo podpisala pogodba še ta teden, najbrže v četrtek ali petek.

Pokojni Frank šavel

Kakor smo že večeraj poročali, je umrl po kratki bolezni Frank Šavel, star 54 let, stanujoč na 654 E. 162nd St. Tukaj zapuša sedem otrok: William, Ludwig, Veronica, Frank, Richard, Olga, Dorothy, brata Johna in New York City ter več sorodnikov. V Ameriki je bival 23 let. Bil je član društva sv. Jožefa št. 169 KSKJ in društva št. 3 SMZ. Rojen je bil v vasi Rudnik, fara Kamnik na Gorenjskem, kjer zapuša dva brata in dve sestri ter več sorodnikov. Pogreb se bo vršil v četrtek zjutraj iz pogrebnega zavoda Jos. Zele in Sinovi, 452 E. 152nd St. v cerkev Marije Vnebovzete in na pokopališče sv. Pavla. Bodi mu ohranjen blag spomin, prizadetim pa izrekamo naše sožalje.

V bolnišnico

V St. Alexis bolnišnico se je podal Rudy Polz iz Maple Heights. Moral se je podvreči operaciji. Nahaja se v sobi št. 227. Obiskni so dovoljeni popoldne od 2 do 4 in zvečer od 7 do 8.

75,000 Nemcev naskočilo francoske utrdbe

Ves svet se danes ozira na razvoj dogodkov v skandinavskih državah, po katerih steguje Stalin svoje roke. Po Litvi, Latviji in Estoniji je prišla na vrsto Finska, ki se pa ne bo kar tako podala boljševiškim zahtevam. Za njo stojita Švedska in Norveška, ki prideta na vrsto, če se Finska ukloni Stalinu.

Zed. države bodo posvečale več pozornosti potnim listom, da ne pridejo v roke vohunom

Washington, D. C. — Državni oddelek vlade bo izdal stroge odredbe glede izdajanja potnih listov, da se tako prepreči možnost, da bi jih dobili v roke vohuni iz tujemstva. Te odredbe stopijo v veljavo prihodnje leto. Ena teh važnih odredb bodo odtisi prstov, da se tako izključi vsaka možnost, da moški ali ženska, ki potuje z ameriškim

potnim listom, ne bi bila tista oseba, na katere ime je bil potni list izdan. Vojna v Evropi in Diesov komitej so dognali, da se izrabljajo ameriški potni listi v vohunske svrhe. Med drugim je vlada tudi dognala, da je 1,500 ameriških potnih listov v rokah sovjetske vlade. Ti potni listi so bili izdani ameriškim prostovoljcem, ki so se šli borit v vrste španskih rdečkarjev, a so jim bili tam potni listi odvzeti in poslani v Moskvo. S temi potnimi listi potem pošilja Sovjetija svoje vohune v Zed. države.

Vsem potnikom, ki dospjejo iz Evrope, se zdaj potni listi odvzamejo na izseljeniškem uradu. Tako je vlada dobila dozvaj že 20,000 potnih listov. V državnem oddelku za potne liste jih potem primerjajo, če se vjemajo z originalno prošnjo, ki jo je napravil dotični, ki je zaprosil za potni list.

V cvetu mladosti preminil V torek zjutraj ob 7:30 preminil mladenič Frank Bricel, edini sin Mr. in Mrs. Frank Bricel, 24465 St. Clair Ave. v Euclidu. Rodil se je 11. decembra 1910 v Clevelandu. V šolo je hodil najprej k sv. Vidu, potem pa v Noble javno šolo, kjer je graduiral z 19. letom. Radi slabih delavskih razmer je pa mesto nadaljnjih študij moral prijeti za vsako delo. Del je v Chase Brass in potem v Addressograph tovarnah, kjer ga je zasačila dolga in neozdravljiva bolezen. Več kot tri leta je bohal doma pri starših. Toda vedno je imel upanje, da bo zdrav. Vedno je imel dosti obiskovalcev, ker vse ga je imelo rado.

Pred nekaj dnevi je bil odpeljan v mestno bolnišnico, pa ni bilo več pomoči zanj. Zapuša starše in sestro Florence. Njegov oče, Mr. Bricel, je doma iz Bizovika pod Ljubljano, mati je pa Clevelandčanka iz pionirske Bizjakove družine, ki so stanovali na 6026 St. Clair Ave. Truplo pokojnega ostane do pogreba v pogrebni zavodu A. Grdina in Sinovi. Pogreb se bo vršil v petek zjutraj ob devetih v cerkev sv. Kristine ob 9:30 in bo položen na pokopališče Calvary poleg starega očeta in stare matere, ki sta umrla še leta 1918. Naj bo ranjkemu ohranjen tople spomin pri vseh, ki so ga poznali, preostalih pa izrekamo naše iskreno sožalje.

Na obisku

Mrs. Antonija Leskovic iz Pittsburgha ter Mr. in Mrs. Al Speser iz Clevelanda so obiskali družino Leskovic na Hubbard Rd., Madison, O. Mrs. Antonija Leskovic je svakinja od Mrs. Frank Leskovic, Mrs. Bertie Speser je pa hčerka Mrs. Antonije Leskovic, ki je zaposlena v mestni bolnišnici kot bolničarka.

K molitvi

Člani društva Najsv. Imena fare Marije Vnebovzete so prošeni, da se udeležijo noč ob 7:30 molitve za pok. Frank Šavli v pogrebni zavodu Jos. Zele in Sinovi na 452 E. 152nd St. v četrtek zjutraj pa naj se udeležijo pogreba v kar največjem številu.

Zadušnica

V petek ob sedmih se bo brala v cerkvi sv. Vida sv. maša za pok. John Brusson ob priliki 5. obletnice njegove smrti. Sorodniki in prijatelji so vabljeni.

Francozi potisnjeni nazaj

ANGLEŠKA LETALA NAD NEMČIJO

Paris, 17. oktobra. — Nemške čete, broječe 76,000 mož so danes napadle francoske postojanke na 19 milj dolgi črti. Zavzele so kak ducat vasi in več strateških točk, ki so jih imeli v posesti Francozi. Iz Berlina se poroča, da so Francozi izpraznili večina nemškega teritorija, ki so ga bili dozdej vzeli Nemcem.

Posebne, izbrane napadalne čete, katere so krili bojni tanki in topništvo, so prodirale v francoske postojanke. To je bil eden največjih nemških izpadov, kar traja sedanja vojna.

Francozi so vedeli, da bo ta nemški naskok prišel, ker so že več časa opazovali živahno gibanje za nemško črto in so pravočasno umaknili svoje čete nazaj iz zavzetih nemških postojank in jih postavili v svojo pripravljeno pozicijo. Ko so dospeli nemške čete do teh francoskih postojank, jih je sprejel tako hud topniški ogenj in regljanje strojníc, da so se morali Nemci ustaviti.

Nekaj časa so obstali na mestu, potem so se pa začeli Nemci umikati, Francozi pa za njimi. Vendar pa je ostalo nekaj francoskih postojank v nemških rokah. Kakor se poroča, so Nemci izgubili pri tem napadu več tisoč mož.

WINSCHOTEN, Nizozemska, 17. okt. — Več letal se je opazilo od tukaj, ki so letela proti nemški ladjedelnici v Emdenu in nekaj minut zatem se je zaslila od tam močne razstrelbe. Kmalu zatem so videli letala prihajati nazaj, ki so se izgubila proti severu. Letala so letela previsoko, da bi se jih moglo razločiti, vendar se sodi, da so bila to angleška letala, ki so vrnila Nemcem vizite prejšnjega dne v Edinburghu. Kakor se je slišalo s tega kraja, so Nemci obstreljavali ta letala s svojimi obrežnimi baterijami, toda očitno brez škode, ker so se letala kmalu vrnila nazaj.

Nemci udarili Angleže v srce

LONDON, 17. okt. — Neka predrzna nemška podmornica se je splazila v najvarnejše angleško bojno pristanišče, Scapa Flow, v Severnem morju, izstrelila torpedo in zopet izginila. Angleško mornariško poveljstvo ne more razumeti, kako se je mogla podmornica splaziti mimo močnih straž.

Poleg tega so nemška letala napadla to pristanišče ter z bombami poškodovala angleško bojno ladjo Iron Duke. Nemška letala so se vrnila še enkrat popoldne in tedaj se je posrečilo Angležem sklatiti eno nemško letalo na tla.

Dan prej so nemška letala napadla bojno pristanišče Firth of Forth pri Edinburghu ter poškodovala dve angleški križarki in enega rušilca.

Z napadom na bojno pristanišče Scapa Flow so Nemci zadeli v srce angleško pomorsko silo, ker so Angleži smatrali, da je to pristanišče nedotakljivo vsakemu sovražnemu napadu. Angleži sami priznajo, da je bil ta napad višek nemške zmožnosti in podjetnosti.

Scapa Flow je glavno torišče angleške bojne mornarice. Nahaja se med otoki Orkney, severno od Škodske. Naravne in umetne trdnjave varujejo zaliv, kamor se v zadnji svetovni vojni ni upala nobena nemška podmornica.

Madžarska je zadušila vstajo nacijev

Budapest, 16. okt. — Nacistični ekstremisti na Madžarskem so nameravali vprizoriti vstajo, strmoljaviti vlado in pomoriti najmanj 17 članov parlamenta. Zarota je prišla pravočasno na dan in vlada je polovila 140 zarotnikov, nekaj jih je pa ušlo čez mejo v Avstrijo. Vlada je dobila pri zarotnikih tudi mnogo orožja in streljiva. Vlada namerava zdaj odpraviti vse nacistične organizacije in spoditi vse nacije iz važnih mest. V parlamentu imajo naciji 50 članov.

Toda tudi med madžarskimi naciji ni soglasja. Nekateri se boje, da bo skušal Hitler vse Nemce na Madžarskem preseliti v Nemčijo, s čemer se pa nekateri zarotniki tudi mnogo orožja in streljiva. Vlada namerava zdaj odpraviti vse nacistične organizacije in spoditi vse nacije iz važnih mest. V parlamentu imajo naciji 50 članov.

Na mnoga leta!

Mr. in Mrs. John Jalen, 987 E. 76th St. sta v soboto praznovala 25 letnico srečnega zakonskega življenja v krogu svojih številnih prijateljev, sorodnikov, sina in hčere. Tudi mi se pridružujemo tem in jima želimo še mnogo zdravih in srečnih let!

Važna seja

Nocoj se vrši seja društva sv. Neže št. 139 C. K. of O. Ena izmed članic bo dobila lepo nagrado.

Pozdravi iz Texasa

Mr. in Mrs. Zimmerman iz 1236 E. 175 St. pošiljata vsem prijateljem in znancem pozdrave iz Dallas, Texas.

Smrtna kosa

V torek večer je po daljši in mučni bolezni umrla Katarina Rihar, stanujoča na 14611 Thames Ave. Pogreb se bo vršil iz pogrebnega zavoda Jos. Zele in Sinovi, 452 E. 152nd St. Več poročamo prihodnjič.

Zadušnica

V četrtek ob sedmih se bo brala v cerkvi sv. Vida zadušnica za pok. Frank Černeličem v spomin 18. obletnice njegove smrti. Sorodniki in prijatelji so vabljeni.

Izredna seja

Člane društva Euclid št. 29 SDZ se vabi nocoj na izredno sejo v Društveni dom na Recher Ave. radi pogreba umrlega člana Frank Briča.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

6117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio

Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00. Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00. Za Evropo, celo leto, \$7.00. Posamezna številka, 3c.

SUBSCRIPTION RATES:

U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year. U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months. Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months. European subscription, \$7.00 per year. Single copies, 3c.

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1878.

83

No. 243 Wed., Oct. 18, 1939

Bi ne bilo možato

Državlani in državljanke v 23. vardi so izmed več kandidatov v primarnih volitvah izbrali dva, ki bosta tekmovala pri glavnih volitvah 7. novembra. To sta sedanji councilman John M. Novak in Edward J. Kovačič. Ta dva sta dobila izmed vseh kandidatov največ glasov. Tako je bila očitno želja državljanov in državljanek v 23. vardi.

Zdaj pa se sliši od strani, da se misli postaviti proti temu dvema še tretjega kandidata, katerega bi se volilo s tem, da bi se njegovo ime pisalo na glasovnico, ali pa da bi lepilo listke z njegovim imenom na glasovnice!

To je postavno dovoljeno, torej se lahko vrši. Vprašanje pa je, če bi bilo tako početje priporočljivo, zlasti še, če bi šel s take vrste kampanjo v tekmo eden izmed poraženih kandidatov.

Po našem mnenju bi to ne bilo možato, ker bi kandidat s tem pokazal, da se ne ukloni želji volivcev v primarnih volitvah in da hoče na vsak način izsiliti svojo izvolitev.

Pa še drugo je, ki govori proti take vrste kandidaturi. Dvomljivo je, da bi tak kandidat zmagal, ko ga volivci v primarnih volitvah niso nominirali. Torej če mu niso dali dovolj glasov v primarnih volitvah, kako more pričakovati, da mu bodo dali več glasov pri glavnih volitvah.

Nam se pa zdi, da je za tem vse kaj drugega in to je, da hoče nekdo z drugimi rokami loviti gade. To se pravi, da se hoče s tretjim kandidatom škodovati enemu izmed nominirancev v korist drugemu. Kateri naj bi bil žrtvovan v tem slučaju, ne vemo.

Kolikor nam je znanega o tem slučaju, so se zbrali po primarnih volitvah poraženi kandidati in svetovali enemu izmed sebe, naj gre v kampanjo z gori omenjenem načinom in da bodo storili vse zanj, da bo izvoljen. Obljubilo se mu je celo denar in tiskovine zastoj.

K temu bi mi pripomnili toliko, da se čudimo tej veliki ljubezni, ki se je naenkrat pojavila med kandidati in o veliki edinstvi in slogi med njimi. Če bi res tako radi videli, da bi bil ta poraženi kandidat zdaj izvoljen, zakaj niso pa odstopili njemu v prid kandidature za primarne volitve? Pa bi bil gotovo nominiran in izvoljen.

Bodimo možaki in upoštevajmo odločitev volivcev v primarnih volitvah. Dva sta nominirana in med tema dvema bo tekma. Če se bo tretji vsilil vmes, bomo z vso resnostjo nastopili proti temu. Državlani naj odločijo, ne politični diktatorji.

Čas je zlato

Med leti 1929 in 1937 so Zed. države izgubile 200 milijonov dolarjev vrednosti dohodkov, ker ljudje in stroji niso delali. To je silno dosti denarja in špranja še ni povsem zamašena, saj se odteka. Se reče, saj ni bil denar, ki smo ga izgubili, kaj ga je bilo v bankah leta 1929 samo 27 milijonov dolarjev, leta 1937 pa ga je bilo 32 milijonov. Kar smo izgubili je bil živč, obleka in hiše, ki bi jih imeli, če bi ne bilo brezposelnosti.

Nekateri mislijo, da je narodno trošenje denarja nevarna igra. Pa ni! Narod ni kot sva ti in jaz. Če jaz zapravim dolar, ga dobiš ti, če ga ti zapraviš, ga dobim jaz. Kdor ga zapravi, ga ne dobi več. Če pa trošimo vsi skupaj, dobimo vsi. Denar se obrača kot kolo, ker ne izgine.

Hitreje ko se denar vrtil, več je dohodkov. Če se bojimo trošiti, mi osebno ali potom vlade, to pomeni, da ne maramo dati ljudem dela. Medtem, ko so ljudje brez dela in stroji počivajo, pa čas beži. Čas pa ni kot denar. Čas se ne obrača kot kalcini na uri. Čas beži in se ne povrne.

Edin način, da dobi deset milijonov delavcev delo je, če potrošimo dovolj denarja, da jim preskrbimo delo. Če ne trošimo tega denarja, izgubljam čas in to moramo preprečiti.

Rekli smo, da smo izgubili od 1929 do 1937 preko 200 milijonov dolarjev. Koliko denarja je to? Računajmo! Vse hiše v naši deželi so vredne 50 milijonov dolarjev. Vse tovarne in stroji 105 milijonov dolarjev. Vsa farmska poslopja in stroji so vredni 15 milijonov. Vsa javna poslopja 19 milijonov. To znese skupaj 189 milijonov dolarjev.

Toliko smo izgubili od 1929 do 1937, ko je bila v deželi kriza in je delo počivalo.

Če bi mogli vnovičiti ta izgubljeni čas, bi lahko dali 20 milijonom družinam vsaki eno novo hišo za \$5.000. Sezidali bi po vsej deželi šole, kjer so potrebne, milijone akrov bi pogozdili, vsako reko v deželi, ki spomladi prestopi bregove bi lahko zajezili. Pa bi še lahko navrgli 20 milijonov za mornarico, tlakovali milijon milj ceste in bi nam še ostalo bilijon dolarjev za nove avtomobile in drugo, ki sicer ni neobhodno potrebno, in spada vseno k vsakdanjim potrebščinam.

To se zgodi, kadar v deželi delo počiva polnih osem let. Toda zdaj o tem tožiti nima pomena, treba je gledati, da se v bodoče kaj takega več ne zgodi.

Kadar se ustavi kolesje v industriji, ne trpi samo delavec, ki izgubi zaslužek, ampak trpi vsa dežela. Vsaka ura, vsak dan brez delja prinese milijone dolarjev škode na narodnem bogastvu, poleg gorja, ki ga povzroči zlasti delavskim družinam, ki so odvisne od dnevnega zaslužka. Z vlad-

nim relifom je pomagano samo začasno in samo za najpotrebnejši kruh, pa nič drugega. Zato bo treba pa tudi v tej deželi neizmernega bogastva urediti sistem tako, da se v bodoče dolge krize ne bodo pojavljale.

BESEDA IZ NARODA

Staršem in prijateljem Čričkov

"Na jug zleteli so žerjavi. . ." Mežikajoče nas gledajo jesenski dnevi in približava se mrzla zima, da se nehote vprašamo: "Kateri pevci nam bodo še ostali?" Ko nas vsi drugi zapuste, ostanejo nam še "Črički", "Karnarčki" in "Kraljički," ki nas pa ne bodo nikdar zapustili. Naši otrociči nas ne bodo zapustili posebno, če jih bomo prav ljubili in pravilno vzgojili v slovenskem duhu.

Kakor bi z roko mahnil po zraku, tako sta šla mimo nas pomlad in poletje. Nestrpni so ti naši pevci v tem času. Tice, ki so nas zgodaj spomladi razveseljevale s svojim petjem, so nas že zapustile, le ti naši nebojglenci so nam ostali in od teh sedaj pričakujemo, da bodo oživili sladke in nikdar pozabne spomine na našo mladost, rodni kraj in našo ljubo domovino.

In mi, ali se nam ne oživljajo spomini, kakor se sveže oživljajo glasovi teh naših navdse priljubljenih pevcev? Dobro, če nam je kaj na tem, da se ti naši mladi pevci lepo razvijajo in nam žvrgolijo krasne melodije, jih ne smemo zapustiti, ampak jim moramo pomagati. Pomagati jim moramo, da bodo imeli svoj "Slovenski dan" na katerega bodo njihovi roditelji lahko ponosni. Nanje bodo zrl bratci, kakor v pesmi:

"Gostoljubni bratci bratcem so postregli, pili so medico iz srebrnih kupic . . ."

Približuje se Martinova nedelja in z njo koncert naših malih "Čričkov." Že zdaj vam obljubljam, da kaj takega se ne sliši vsak čas. Zato vas vabim vse, ki vam je kaj za slovensko kulturo, da tudi v resnici pridete in poslušate kaj so se ti naši pevci naučili.

Če bi vprašali kateregakoli, ki ima opravka z vzgojo in učenjem teh mladih pevskih zborov, pa naj bo naših ali katerih drugih, vam bo vsak povedal, da večina le stari poslušajo, drugi so pa tako brezbržni, da mora biti potrpežljivost preko mere in krona vsega tega pa je, da se dobe ljudje, ki vsemu temu še nasprotujejo, tako da ti naši mali pevci izgubijo vse veselje do tega našega največjega zaklada, ki ga imamo na tujem — do naše pesmi.

V imenu naših požrtvovalnih mož-učiteljev vas prosim, vsaj ne nasprotujte, če vam že ni do svoje materine govornice, to je besede slovenske zemlje in slovenske pesmi.

Vse, ki vam je še draga slovenska pesem, vas prav vladno vabim in vam s slovensko gostoljubnostjo polagam na srce, pridite vsi na Martinovo nedeljo, da boste slišali kaj so se naši mali "Črički" naučili od zadnje pomladi:

Sonce je že utonilo, žarki vzeli so slovo, mrak in megla pogrnila sta dolino in goro.

Tine so premile tice, skrile so se v perjice, tam viso do zlate zore, zibljejo jih vejice.

Rosa pada na ravnine, zgbiljejo se rožice, zavijajo se v peresa, da ne zmrzne srčice.

Mladi mesec žarke lije, za oblake plavajoč, dragé sestre, sladke sanje spite mirno, lahko noč.

Petja bo dovolj in tudi z vsem drugim vam bomo postregli, da boste zadovoljni in naši mladi pevci. Le pridite!

France iz doline.

"Vaška Venera" v SND

Za proslavo 30-letnice aktivnega delovanja, si je društvo "Lunder-Adamič" št. 20. S. S. P. Z. izbralo imenitno igro, kmečko burko v treh dejanjih "Vaško Venero," za slavnostno predstavo, katero je spisal H. Hunkel in popolnoma srečno prestavil iz tujega v slovenski vrt odlični ljubljanski dramski igralec Ivan Cesar.

Igra predstavlja praznovanje 300-letnice obstanka neke slovenske vasi. Ob tej priliki in slovenski so si v starem kraju priredili svojevrstno "žegnanje" ali praznovanje. V zvezi s tem so iskali in našli najlepše dekletotične vasi, ki naj bi šla kot taka v parado, predstavljajoča cvet deklet. Neki umetnik je trdil, da je Tičkova Majda lepa kot Venera (Miss Olga Marn) in da mora nastopiti v slavnostni vaški procesiji. Tudi čičgoj se na moč trudi in doseže, da odide Majda v parado. Razumljivo, on je imel pri tem sebične namene, kateri so pa za njega temeljito izpodleteli. Kakšna in kje bo ta parada, morate priti na predstavo, da vidite.

Matevžek Tiček, posestnik in mešan (Frank Česen), je za to proslavo imenovan po županu za glavnega govornika. To bo slavnostni govor, kakršnega še niste slišali v Ameriki; prekaša vse politične aspirante. Saj sam pravi: "Si moreš misliti? — jaz in govor, ko vse leto ne smem z jezikom migniti!" Pa to še ni vse. Tiček zna, oziroma mora znati, ko mu tako ukaže žena Cecilija, štruklje delati. In to bo izvršil pred očmi vseh posetnikov, kako, boste že videli. Br. Fr. Česen nastopi v tej igri prvič, odkar se je vrnil iz Detroita, Mich. zopet v Cleveland.

Cecilija Tiček (Mrs. Josephine Močnik), bogne, to vam je gospodinja; pa kaj gospodinja, gospodar je, mešetar in kaj še vse. Matevžka ima čisto pod palcem. Kljub temu, da je "master mind," pa vendar nasede visokodonecim besedam Pankracija Čičgoja in mu obljubi svojo hčer Majdo in zakon. Račune delati brez krčmarja pa ne drži in tudi v tem slučaju je se zadeva obrnila povsem drugače, kot je pa Cecilija pričakovala.

Pankracij Čičgoj (Anton Epich), dovolite da vam ga predstavim, alaboner, to je konjski prekupec in lastnik najlepših dirkalnih konj, posestnik v Krakovem št. 13; predsednik društva za rejo plemenskih žrebcev, član društva za pobijanje krize itd. itd. No ja, on je takorekoč duša te velike vaške slavnosti, mahnager Majdi in inspirator Matevžu za njegov slavnostni govor. Ampak potek slavnosti se je za njega iztekel nepričakovano popolnoma drugače, kot si je pa mož zamislil. Kako, morate videti sami.

Brulčev Polde (Milan Medvešek), hlapec pri županovih in začasni hlapec pri Tičkovih, je pravi vzgled tipičnega slovenskega fanta. Pošten, priden in veselega značaja je; ampak, kdo mu je mati in kdo je njegov oče? To je pa velika tajnost, ki se bo razkrila šele tekot predstave. Presenečenje za vse.

Filomena Čičgoj, vdova, (Mrs. Nežka Kalan), bo pomagala razvozljati velike tajnosti in bo pripomogla rešiti v zadovoljstvo prizadetih poročno situacijo in

srečen konec žegnanja.

špela, Tičkova dekla (gdč. Jennie Dagarin), je prava prispodoba slovenske kmetijske dekle. V vseh zapletljajih je na mestu in reši svojo nalogo kot treba. Tudi možila bi se, če bi prvi prišel.

Ob vseh navedenih karakterjih te zanimive in skrajno smešne kmetijske burke, ki jih bodo predstavljali navedeni, naši poznani igralci, se boste do solz nasmajali. Ker je to prva slovenska igra v tej sezoni, na odru S. N. Doma na St. Clair Ave., vabimo cenjeno občinstvo, prijatelje slovenske drame, iz širnega Clevelanda, da nas posetite in se razveselite v naši družbi.

Ob tej priliki nastopi tudi z kratkim nagovorom gl. predsednik S. S. P. Z. John Kvartič, odsek samostojnega pevskega zbora Zarja zapoje nekaj pesmi, ravno tako zapoje odsek Socialističnega pevskega zbora Zarja nekaj pesmi; dalje nastopijo člani društva v kvartetu; predstavilo se bo ustanovitelj tega društva in Miss Elsie Popotnik bo deklamirala "Pozdrav društvu ob 30-letnici," ki je spisal gl. blagajnik Mirko G. Kuhel.

Igra s programom se vrši v soboto 21. oktobra, pričetek točno ob 7. uri zvečer, (in to zares), po igri se vrši ples v avditoriju do 1. ure zjutraj. Za ples igra John Pecon orkester. Vrata v dvorano bodo odprta že ob 6. uri zvečer. V prizidku se bo servirala okusna večerja, prigrizek in vsakovrstne trde in mehke pijače. Vstopnina je k vsemu skupaj samo 25 centov. Zato, le pridite vsi, deležni boste iskrene in obilne zabave. Na svidenje!

Erazem Gorske.

Cerkniško jezero št. 59 S. D. Z.

Skozi vse leto se vrše seje omenjenega društva vsaki tretji četrtek v mesecu. Za mesec oktober, pa je sklenjeno, da naredimo malo spremembo in sicer, da se ne bo seja vršila v četrtek 19. oktobra, ampak v PETEK 20. OKTOBRA v navadnih prostorih v Slovenskem delavskem domu na Waterloo Rd.

Pričetek seje točno ob sedmih zvečer. Tem potom prijazno vabimo vse člane in članice, da se gotovo prav vsi udeležite seje, prav vsi!

Le pridite, seja bo prav kratka, kar nam je predsednik prav resno obljubil. Po seji, saj vem, da vam je že priletelo na uho, da imamo po seji "card party."

Torej vas ponovno in prav vljudno vabim, posebno pa člane in članice, da se gotovo udeležite te seje in zabave. Pripeljite tudi svoje prijatelje in dobre igralce, ker vsi najboljši igralci bodo deležni posebnega darila.

Nato se vrši tudi ples. Le pridite. Za vse drugo pa bo že veselilni odbor preskrbel.

Martina Hribar, tajnica.

—Trst. V mesecu maju je poraba mesa znašala v mestu 634.556 kg. Dnevni konsum je znašal torej 21.150 kg. t. j. 90 gramov na vsakega Tržancana. Listi pišejo, da je konsum mesa v Trstu precej velik.

—Grahovo. 43-letni Josip Simončič je padel z lestve, ko je šel na senik, in si prebil lobanjo. V težkem stanju so ga prepeljali v goriško bolnišnico.

—Bovec. Na cesti Bovec—Videm je avtomobil povozil 50-letno Kristino Mlekuževo, doma iz Kobarida. Pri tem je nesrečnica zadobila poleg težkih ran tudi lom lobanje in poškodbo prsnega koša, zaradi česar je kmalu potem izdihnila.

—Proti "Golažu". "Popolo di rieste" je prinesel črtico s sliko kjer se zavzema za italijanska imena in nazive prav tako tudi v gostilni. Odslej naj se ne piše več "gulasch" ampak "spezzatino" in to ime naj se uvede povsod.

Za pouk in izobrazbo

Piše LOVRENC SUHADOLNIK

DOBER NASVET

nadaljevanje)
Opazoval sem nekoč mlado mater ko se je igrala s svojo hčerko. Mati je mislila, da se je ona igrala s hčerko, pa se je hčerka igrala z materjo. Dveletna hčerka je sedela na divanu in prosila mater naj ji prinese igrače.

Ko je dekletce dobilo v roke igrače, je pograbila eno za drugo in jih zmetala materi v obraz. Edino, kar je mati v tem slučaju naredila je bilo, da je pobrala igrače in jih nosila zopet dekletcu rekoč: "ne smeš, ne smeš! Mary!"

Čim bolj je mati hitela pobirati igrače, tem več zabave je imelo dekletce. Ko je oče v istem času prišel domov z dela in je videl ta neumni prizor, je pobral dekletce, ga položil na koleno in jo kazoval, kakor je primerno za takega otroka. Toda ko je oče hčerko izpustil iz rok, je ta pobrala zopet eno omenjenih igrač in jo vrgla očetu v glavo. Seveda to je bilo pa tudi očetu preveč in je naštel dekletcu kakih deset gorkih na zadnji del nežnega telesa.

Ko je mati to videla kaj se godi z njeno hčerjo, je začela vpiti in zmerjati svojega moža z raznimi gotovo ne prijaznimi primki. Torej oče je v tem slučaju napravil svojo očetovsko dolžnost, ker pa se je hotel izogniti prepiru je snel klobuk ga poveznil na glavo in odšel iz hiše.

Žena je bila radi tega prizora tako vznemirjena, da se je onesvestila. Ko se je mož vrnil domov je našel svojo ženo bolno in je moral poklicati zdravnika, ki je povedal, da ni nikake nevarnosti in da je bila samo živčno preveč vznemirjena, kar je povzročilo slabosti.

Kakor vidite iz prej opisane ga slučaja, morata oče in mati biti edina in v soglasju, če hočeta odvaditi otroka trmoglavosti. Kadar eden kaznuje otroka ga drugi ne sme zagovarjati in mu dajati potuho, kajti to bi pokvarilo otroka za vse življenje.

Kadar se otrok zoperstavi staršem, je treba napeti vse sile in porabiti vsa sredstva, da se otroka spravi na pot prave človeške vzgoje.

Nešetokrat se primeri, da otrok, ki hoče doseči svoj namen in zmagati nad starši, se navadno vrže na tla ter vpije in tolče krog sebe z rokami in nogami, ali pa celo udari svoje starše. Le premnogokrat se starši udajo in dovolijo, da zmaga otrok in dobi kar zahteva.

Ako se otroku posreči zmagati prvič, bo otrok poskusil tudi še drugič in še v tretjič, tako potone na njegova navada, ki jo je kaj težko odvaditi.

Zato svetujem staršem, ki imate otroke v tej starosti, da imejte oči odprte o pravem času ter tako popravite v mladih letih svojih otrok tisto, kar vam bo kasneje nemogoče in zagotavljam vas, da ko bodo vaši otroci odrasli vam bodo hvaležni in vi pa boste lahko z velikim veseljem gledali na sad svojega dela in dobrih nauk.

(Dalje prihodnjič.)

—Črnič. (Nevarna bolezen). Na področju našega županstva se je močno začela širiti krvava griža. Več oseb je obolelo, nekatero so tudi umrle. Precej bolnikov smo odpeljali tudi v goriško bolnišnico, kjer je eden že umrl. Čujemo, da se je pojavilo več primerov te nevarne bolezni tudi v Gorici.

10 zapovedi za Italijane

Italijanski listi objavljajo na vidnem mestu deset zapovedi ki naj služijo za vodilo slehernemu Italijanu v sedanjem času. V njih so naslednja navodila:

1. Ne pozabi, da Mussolini ve, kaj dela, in ne nasedaj zato vstem iz tujega vira!

2. Prepusti denar v varstvo bankam, ako ga imaš. Ako imaš denar v roki, ga zapraviš na tisoč načinov in ti je kasneje zmerom žal.

3. Naj ti ne pade na misel, da bi kopicil doma življenske potrebščine in drugo blago, ker je vlada dovolj poskrbela za vsak primer.

4. Ne jadikuj, ako nimaš kave, temveč bodi hvaležen duceju, da nam je poskrbel ob pravem času žito, da bo vedno dovolj kruha za vse.

5. Ne jadikuj, ako se ne moreš voziti okrog z avtomobilom, kajti bencin, za katerega mora država izdati v inozemstvu toliko zlata, potrebuje predvsem vojaka, ki bo branila tebe in tvoj dom.

6. Uporablaj kolo, da izgubiš truh in boš bolje razumel trdo življenje onih, ki uporabljajo kolo zato, da hodijo na delo, ki si ž njim služijo vsakanji kruh.

7. Pouči svojo ženo, ako tega še ne ve, da je varčevanje najboljši zaslužek; to služi predvsem družini, toda danes v prvi vrsti domovini.

8. Ako imaš kak obrat, ne kaži svojim klientom kislega in nezadovoljnega obraza, temveč vedno nasmejana lice: tako boš storil svojo dolžnost, obenem pa boš tudi sebi koristil.

9. Ne pozabi, da gre vsaka lira, ki jo zapiješ za inozemski produkt, v blagajno ljudi, ki nas sovražijo in zasramujejo.

10. Zadnje in prvo pravilo: Prepričaj se sam, da politika ni tvoj poklic. Pusti, da o njej govori oni v Rimu, ki nosi odgovornost. Njegova oseba je dovolj za vse!

—Zader najbolj plodovito mesto v Italiji. Po najnovejših statistikah o padanju in dvignju rojstev v Italiji z dne 1. julija 1939, se je pokazalo, da je Zader na prvem mestu po številu rojstev. Po teh statistikah znaša odstotek. Zadra 39.4 ter mu sledi Derna s 37.9. Ta uspeh Zadra vsekakor časopisi posebe in zelo na veliko povdarjajo, čeprav ne omenjajo pri tem zemljepisne lege mesta.

—Kozina. Ker sta se vola splašila, je prišel pod avto 56-letni Pečar Josip iz Kozine. Zaradi številni hran po vsem telesu se bo zdravil 4 tedne.

—Rihemberk. Žrtev nočnega napada je postal Milan Rupel. Ko se je zvečer vračal domov, sta ga neznan roparja napadla in mu vzela jopo, v kateri je bilo 50 lir.

—Sv. Lucija. Naš trg je postal priljubljena izletna točka, odkar je nastalo v strugi Soče jezero, po katerem že vozijo številni čolni. Razne organizacije so priredile že več lepo uspeh prireditvev na obalah novega jezera.

—Odložena proslava. Letos poteče 20 let, kar je bila zasedena Reka. V proslavo 20-letnice so bile nameravane razne svečane prireditve. Vrhovno tajništvo fašistovske stranke v Rimu pa javlja, da so reške slovesnosti odložene za nedoločeni čas.

—Če verjamele al' pa ne
Gost pride v gostilno, kjer je videl na steni pribit letak: "Tukaj ni dovoljeno dajati napitnine!"

Hudomušno pripomni proti natakarcici: "Torej pri vas ne smete vzeti napitnine!"
"Aha, tako pravijo. Toda ne jemljite si tega tako dobesedno k sreči. Saj so bila tudi jabolka v paradizu prepovedana, ali ne?"

WINNETOU

Po nemškem tsvirniku K. Mays

Old Death ga je koj potisnil na tla, mu nastavil bowieknife na prsi in dejal:

"Mir, fante! Le samo kriknj, pa te zabodem!"

Kapitan je bil dobrih trideset let star, vojaško brado je nosil, njegov obraz je imel ostre poteze in temno polt. Najbrž je bil mož odnekod iz južnih držav.

Prijel se je za glavo, kamor ga je udaril Old Death, in šepnil:

"Kje sem? Kdo ste vi?"

"Tukaj stanuje Lange, ki si ga misli napasti, boy! In midva tule sva tista Nemca, ki na naju čaka "polž" v gostilni. Vidiš torej, da si tam, kamor te je gnalo srce!"

Mož je stisnil ustnice in plašno gledal krog sebe.

Lange in sin sta se vrnila s koli in z žago.

"Vrvi za dvajset ljudi imava tudi pripravljene," je poročal starejši.

"Dajte sem! Zaenkrat samo za dva!"

"Ne! Zvezati se ne dam!" je kriknil kapitan in skušal vstati. Pa koj mu je Old Death spet nameril nož na prsi.

"Ne geni se, pravim! Najbrž so ti pozabili povedati, kdo da sem. Old Death mi pravijo in gotovo boš vedel, kaj to ime pomeni. Ali pa morebiti misliš, da sem prijatelj kukuksarjev in secesionistov —?"

"Old — Old Death ste —?" se je kapitan prestrašil.

"Da, moj ljubi, Old Death sem. Zato se prav nič brez potrebe ne raznevaj! Vse vem! Vem, da hoče mladega Langeja obesiti, starejšega pa do kosti preteptati in mu hišo zažgati. Če hočeš, da ti prizanesemo, se vdaj svojo usodo!"

"Old Death —!" je ponavljal in blebel. "Če si Old Death, sem izgubljen!"

"Tisto še ravno ne. Nismo lovovi in morilci kakor vi. Pustili vam bomo življenje, če se nam brez boja vdaste, če ne, pa bodo jutri vaša trupla plavala po reki."

"Zivljenje bi nam pustili —?" je strahoma popraševal kapitan. Pogumen človek ravno ni bil.

"Da. Pa le če se vdaste in zapustite mesto in tudi Texas pa če se ne vrnete nikdar več. Če sprejmeš ta pogoj, je dobro. Če ne, pa je pri kraju z vami!"

Pripeljal bom še tvoje ljudi, ki zunaj čakajo. Vse jih bomo polovili. Zapovej jim, naj se vdajo! Sicer vas vse postrelimo kakor jato golobov."

Zvezali smo ga in mu zamašili usta. Njegov tovariš se je tudi zbudil, pa ni besedice rekel. Odnesli smo ju v spalnico, ju položili na postelji Langeja in njegovega sina ter skrbno zagrnili. Da se nista mogla zvaliti na tla, sem ju še posebej trdno privezal k postelji.

Old Death se je zadovoljno rezal.

"Takole —! Komedija se bo takoj začela. Treba je le, da še pripeljemo tovariše. Kako se bodo čudili, ko bodo spoznali, kdo sta tale dva zaspanca! Rad bi videl njihove obraze!"

Pa povejte, master Lange, ali bi se ne dalo kako narediti, da bi jih opazoval in govoril z njimi, da da bi mi ne mogli do živoga?"

"Hm —!" je dejal Lange in gleda po stropu. "Od tamle gor! Strop je lesen, samo deske so položene na trame. Lahko bi eno ali dve odtrgal."

"Dobro! Pojdite pa vzemite puško s seboj! Skrijte se na podstrešju in počakajte, da vas pokličem. Prepaj pa še poskrbimo za primerne zapuhe in opore."

Nažagali in pripravili smo brana, da bi z njimi zapahnil vrata in oknice, ko bi bili vsi kukuksarji v pasti. Nato se je Old Death preoblekel za kapitana, jaz pa za ključavničarja. V

Hočete prijatelja?

Pravijo, in resnica je, da je pravi prijatelj vreden za človeka več, kakor je vredno vse drugo na svetu. Imetje ali premoženje ne more odtehati po vrednosti dobrega in iskrenega prijatelja. Motijo se tisti, ki mislijo, da je imetje ali denar največji človekov prijatelj, res je, da se za denar vse dobi in naredi, toda, denar še ni bil nikoli in tudi nikoli ne bo iskreni prijatelj človeka. Res je tudi, da imajo ljudje, če imajo denar, tudi prijatelje, to se pravi take prijatelje, ki so prijatelji le tako dolgo dokler pričakujejo, da bodo imeli za svoje prijateljstvo korist. To niso nikoli dobri in zvesti prijatelji, kajti kadar ne bo več denarja in več upanja, da bi imeli od tega kaj koristi, se bodo tisti prijatelji zgubili, kakor se zgubi dim, ko je iskajen iz pipe. In, da bi bil denar prijatelj človeka? O, kaj še! Nikoli! Če imaš kaj denarja, si štet med malo boljše sloje ali da si brez skrbi za življenje, imaš več sovražnikov kot pa prijateljev.

Mi vemo, da se morajo ljudje, ki imajo premoženje, skrivati ali pa imeti stražo pred roparji. Za denar se dogajajo na svetu vsakojake strašne stvari. Ljudje se ubijajo ali doprinašajo druga zlodejstva in kriminalne, vse za to, ker je denarja za ene v obilici in drugi gredo za tem, da si ga prilaste, čeprav je treba usmrtiti tistega, ki lastuje denar. V tem se počuti berač na cesti srečnejšega in veselejšega kot človek, ki ima več kot potrebuje za vsakdanji obstanek. Torej je res, da ni denar prijatelj, posebno še, ko te zapusti takrat, ko te je zapustil svet. Ko ti zdravnik pove, da je tvoja bolezen neozdravljiva, te zapusti denar, ker ti ne more pomagati in niti njegova tolažba te ne zanima, ker te vtolačiti ne more. Denar tudi ni bil tvoj prijatelj še poprej, ko si živel, varal te je, veliko ti je obetal, gradove in srečo nad vse sreče, pa ti ni

nikoli izpolnil; same prevare, le poglej nazaj, če ni to res!

Kaj pa vi, bralci tega dopisa, mislite, kdo je človeku najboljši, najvrednejši in zares iskreni prijatelj? Prijatelj mislim, ki gre vedno s teboj, ki te ne zapusti, ki se ne izneveri, ki je s teboj še posebno takrat, ko so te drugi pustili na cedilu. Jaz smatram le enega za resničnega; le v enega zaupam in nanj se zanesem; ta me ne vara, me ni dosedaj, in vem, da me ne bo v bodoče. To je tvoj tovariš: dober časopis oziroma revija ali mesečnik. Temu je namenjen ta članek ali dopis.

Kar smatram, da je dobro in potrebno zame, ki sem slabič poln človeške omahljivosti, da me v takih človeških omahljivostih krepi in dviga, da mislim in delam človeško, prav to vem, da je za vsakega so-rojaka potreba. Vsi smo ljudje polni napačnosti in podvrženi istim človeškim naravnim silam, ki nas tlačijo k tlam.

Človek je iz duha in telesa in tako rekoč ustvarjen za boj napram sam sebi, v namenu, da se dviga duševno. Po svojih telesnih nagonih smo enaki živalim, po duhu smo podobni Bogu. Oboje je v nas, in od nas je odvisno, da postanemo ali ostanemo duhovni in človeški. Za to je potreba sodelovanje in prizadevanje. Dočim se telo pogreza vedno in vedno, se duh vzdiguje navzgor in hoče ter želi v višave, v nadnaravni živelj. Če mu do tega pomagamo z našo zavestjo in sodelovanjem, bo duša od dneva do dneva močnejša, zmagovalka in zmogovalka nad telesom, drugače pa bo gospodovalo telo in meso, v tem je neizprosna borba, brez katere ni noben človek.

Sedaj pridem do tega, da dokazem kdo je oni, ki nam bo ob strani v borbi, ki se bife za to, da je človek vzvišen in več kakor je žival, kar pomeni tudi v tem, da je človek ustvarjen ne samo z telesom, ki gre samo do groba, marveč, da je človek ustvarjen za večnost, kar ve-

ljaja, da ko telo umre, tista duša, ki je živela v telesu in verovala v neminljivega Boga, živi še nadalje in bo živela vso večnost — z Bogom v veselju, ali proč od Boga v pogubljenju. To je vera vseh nas katoličanov in v duhu te vere pišem dopis, ki se nanaša na to, da se prikaže kdo je naš največji in pravi prijatelj. Odgovor na to je lahak. Dokler katoličan računa s tem, kar je zgoraj omenjeno, mora računati tudi s tem, kar je s tem v zvezi, da nas pripelje na to pot ali nam pomaga na tej poti ostati. Iz moje izkušnje pa je dokazano, da je bil moj spremljevalec vselej, moj najboljši prijatelj: Dober časopis, revija, knjiga!

Tudi vem, da bo 99 odstotkov vseh, ki skušajo po veri živeti in umreti, pritrtilo, da je to res in sicer zakaj? Kakor telo potrebuje hrane, da se obdrži in ohrani, je isto za dušo, če hoče živeti. Dušna hrana je božja beseda in razlaga resnice, ta se pa dobi baš v tem, kar je zgoraj omenjeno. Kdor tega ne išče, ne bo tega imel, še manj, kdor to prezira ali zanika. Vero imeti je velik dar božji, sama se ne bo za človekom metala. Kdor je nima je največji nesrečnej, četudi sam misli, da je modrejši od drugih. Katoličani še ne pojmujejo, kako srečni smo, ko smo udje sv. Cerkev, če le moremo po njenih naukih živeti. Mi lahko tiste pomilujemo, ki tega nimajo, ne pa da bi se nam posmehovali tisti, ki vere nimajo in jo ne znajo ceniti.

Da bo v nas ostala vera in da nam bo življenje jasno po veri, so nam potrebni časopisi in revije, ki v tem smislu uče. To so tisti neprecenljivi, iskreni in nad vse druge resnični prijatelji, ki človeka nikoli ne varajo, ti gredo z nami do groba in ostanejo naši zvesti prijatelji. Ljudje, ki so sveto in pravično živeli so imeli iste za svoje voditelje. Ljudje, ki so vzgledno in pravično živeli, so takim sledili. Take ljudi globoko spoštujem in jih štejem za resnič-

ne prijatelje ter za najbolj pametne in inteligentne ljudi. S tem drugih ne zaničujem, le tiste, ki se mi vidijo pametnejši. To storim iz namena, da bi še drugi storili enako in sledili njim, kar bi bilo njim najvišji blagor na svetu in sreča po smrti.

Slovenci se še lahko štejejo srečne, da imamo še toliko dobrega berila, če vzamemo, da imamo dve reviji: Ave Maria, ki je skoro v slednji hiši, to je nabožen list in veselje katoliških družin. Imamo dnevnik Amerikanski Slovenec, ki je zelo velike vrednosti, ko plove po naši Ameriki in je glasilo slovenskih fara tukaj.

Glasilo KSKJ z številnim članstvom, nad 20.000. K temu lahko štejejo dnevnik Ameriška Domovina, ki je lokalni list največje slovenske nasebine in glasilo vseh katoliških prireditev in ustanov, ki jim pomaga do obstanja in napredka in stori veliko v tem pogledu, četudi ni izrečno katoliški list, kar v mnogih ozirom pripomore še več kot nabožen časopis, ki mnogokrat ni dovoljen vstopiti v hišo napredno mislečih ljudi.

Med tem sem pa zadržal ime revije "Novi Svet," ta je, za katero je bil namenjen tale dopis. Tega smatram za tistega prijatelja, o katerem sem pripravljajal stezo, da bi ga vam, bralcem, priporočil. Zakaj sem med drugimi odločil za tega nekaj več vrstic najpojasnim v sledečem: "Novi Svet" je tudi nova revija, je nove vsebine in mogoče še mnogim neznan, toda je vzvišen v njegovi vsebini nad druge; je revija, ki ga lahko v roke vsak učenjak ali navaden, preprost mož; oba bosta v njej zajemala pravo modrost. Sploh nimam dovolj besedi, da bi mogel izraziti, kar sam mislim in sodim o reviji "Novi Svet." Z besedo se sploh ne more dopovedati o njeni vrednosti, le kdor bere, ta ga bo spoznal in cenil. Mi vsi potrebujemo pouka o stvarih, ki so nam še neznan; mi vsi smo željni vedeti o skrivnostih stvarstva, mi vsi hrepenimo po resnični in nestranski izobrazbi in razlagi. Vse to je v reviji "Novi Svet."

Hvala Bogu, da se je ta revija pojavila baš v času, ko smo jo najbolj potrebovali. Baš sedaj, ko so same stranke in pa stranice, ko vsak drugače uči in bega ljudi, ko hoče vsak na svojo stran organizirati smo dobili vodnika, ki zagovarja resnico in uči zmerno resnico ter kaže pot, ki je zanesljiva! V reviji Novi Svet so najbolj poučni članki pisani od najbolj zmernih in iskrenih mož! Revija Novi Svet bi morala v vsako hišo! Če vam je za kaj dobrega, iskrenega in zanesljivega prijatelja, za dobrega učitelja in vodnika, se naročite na Novi Svet. Ko ga boste prebrali, se boste spomnili mojih besed v tem, namreč: Kdo je človeku najboljši prijatelj.

Če kdo kaj da za to, da ima dobrega prijatelja, naj se potruži, da bo imel v svoji hiši take prijatelje, o katerih sem povdarjal v zgornjih vrsticah, pa bo tista hiša vedno lahko ponosna na vero in svojo narodnost.

Anton Grdina, podpornik Novega Sveta. P.S. — Naj drugi listi ponatisnejo. — A. G.

MED GODBO JIH OPERIRAJO

V starem nemškem študentskem mestu Heidelbergu delajo profesorji zanimive poskuse, kako bi človeku prihranili bolečine, kadar mora na operacijsko mizo. Ob operacijskih mizah so namestili gramofone, ki naj bi dajali "iz sebe" razne pesmi in godbo kakih klasičnih oper. Po njih-

vem mnenju naj bi na ta način izvajani glasovi pomagali lajšati bolniku — poleg lokalne neobčutljivosti bolečine, ki jih povzroča spretan ali nespreten nož. Ostane še vprašanje, kako izbrati program, da bo kar najbolj vezal bolnikovo pozornost. Pri vsej tej modrosti pa ostane le stara resnica, da mora človek poizkusiti marsikaj, preden gre s tega sveta.

IZ DOMOVINE

— Sezonski delavci so se pričeli vračati tako iz Francije kakor iz Nemčije. Vsak dan prihajajo večje skupine. Oni iz Francije so na boljšem, ker lahko primerno zamenjajo svoj zaslužek.

— Novi grobovi. V Celju v Frankoparovi ulici je umrla 60-letna žena trgovca Antonija Socher. Na glavnem trgu je umrla 80-letna vdova po mizarskem mojstru Terezija Bračič, na Ložnici pri Celju pa 81-letna prevziteljkarica Marija Povhova.

— Hrbtenico si je nalomil 43-letni posestnik Anton Metinjšek iz Zibike pri Šmarju, ko je padel z voza. Pri košnji se je urezala s koso globoko v desno meče Antonija Cokan iz Šmartnega v Rožni dolini.

— S slive je padla 64-letna posestnica Ivana Kranjc iz Loč in si zlomila levo roko.

— Stara trdnjava v Sisku na prodaj. Stara trdnjava v Sisku, ki je v hrvatski zgodovini imela tako pomembno vlogo, je na prodaj. Sedanji lastniki tega napol razpadlega poslopja nimajo toliko sredstev, da bi zgradbo še nadalje vzdrževali. Ponudili so trdnjavo v nakup banki upravi, ki pa je odklonila. Zdad iščejo lastniki drugega kupca. Dali so oglas v angleške in ameriške časopise ter upajo, da se bo našel kakšen ekscentričen Anglež ali Amerikanec, ki bo kupil to razpadlo trdnjavo ter jo preuredil v letovišče. Seveda bi bilo vsega obzaložavanja vredno, da bi ta pomembni hrvatski narodni spomenik prišel v tuje roke, pišejo hrvatski listi.

— V Ljubljani je umrl g. Ivan Mohar, sprevednik drž. železnice v pokoju.

MALI OGLASI

MOŠT

rdeč in bel izpod Jernej Knausove preše. To grozdje je raslo na moji farmi, zato dam lahko posebno nizko ceno. Zglasite se pri meni JOSEPH CAHODAS 1052 E. 62nd St. HE-9309 (246)

V najem

se odda opremljeno spalno sobo poštenemu moškemu ali ženski; gorkota, kopalnica in še druge ugodnosti. Vprašajte na 15919 Whitcomb Rd. blizu St. Clair Ave. (245)

Soba se odda

poštenemu fantu. Vprašajte na 920 E. 73rd St. (244)

GROZDJE IN MOŠT

Oglasite se pri nas za fino grozdje in sladak mošt. Cene so prav zmerne.

ANTON BAŠCA

1016 E. 61st St.

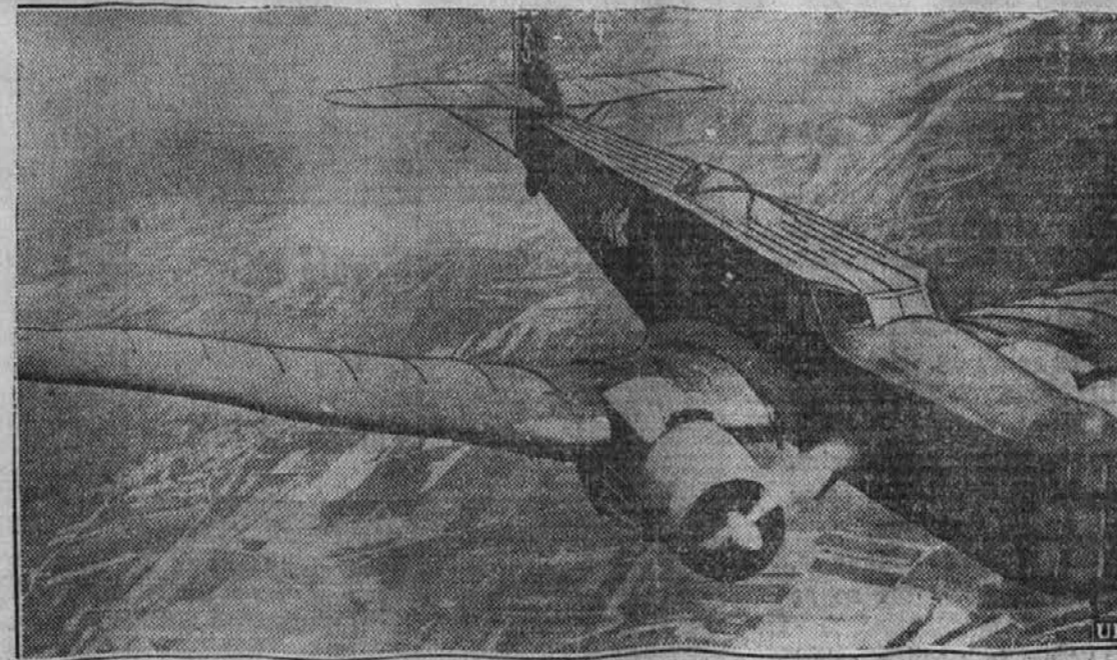
ali pa

FRANK KOVAČIČ

4121 St. Clair Ave.

Prizor z zapadne fronte, kjer poleg vojnih dolžnosti tudi "brije, čese in striže." Modni saloni so poleg skladovalnice drv.

Francosko poizvedovalno letalo, ki jemu je slike nemških utrab na zapadni fronti.

Za čast in poštenje

(ROMAN)

"Da, videl sem vse, toda moj odgovor je še vedno: nemogoče je."

Jean je bil neizmerno začuden nad potrpežljivostjo ali boljše rečeno nad vdano resignacijo Martiala de Sairmeuse.

In namesto, da bi se uprl neopravičenim napadom od strani Jeana, poseže Martial v žep, potegne na dan kos papirja, katerega je malo prej pobral na svoji pisalni mizi, izroči papir Jeanu in reče:

"Oni, ki so povzročili, da je prišla sramota na ime naše družine, bodo strašno kaznovani. Vi ne verujete iskrenosti mojih besed, Jean? Tu je dokaz, katerega ponese Maurice, dokaz, ki vaju bo oba prepričal, da mislim pošteno."

"Kakšen dokaz je to?"

"To pismo je napisano po me-

ni in v zameno je moj oče obljubil, da pomaga baronu k begu. Ne vem sam, kako je prišlo do tega, da sem pismo pozabil vreči v ogenj. Danes sem vesel, ker se to ni zgodilo. Vzemite in rabite to pismo po svoji volji."

Vsakdo bi bil ginjen radi plemenitega mišljenja od strani Martiala, samo Jean Lacheneur ni mogel razumeti položaja. Jean je bil neizprosni. Bil je take narave, da ga nič ni moglo razorožiti, nobene stvari ni bilo, ki bi ga potolažila ali vsaj ublažila. Sovrašтво v njegovem srcu je postalo strast, ki je naraščala s časom, namesto, da bi se polagoma podala.

Šel bi do brezkončne maščevalnosti, zlasti v tem trenutku, samo da bi videl pred seboj na kolenih tega ponosnega in zasovraženežnega markiza.

"Dobro, pismo izročim Maurice," reče končno s skoro prezirljivim glasom.

"To pismo naj bo znak zveze med menoj in Maurice," prijazno reče Martial.

Toda Jean Lacheneur dvigne pest in jo grozeče zavihti.

"Znak zveze!" vzklikne. — "Prehitri ste, gospod markiz. Ali ste pozabili na kri, ki je tekla med vami in nami? Dobro, vi niste prerezali vrvi, toda kdo je obsodil nedolžnega barona Escorvala v smrt? Ali ni bil vojvoda Sairmeuse? Zveza, pravite! Pozabili ste, da ste vi in vaš oče poslali mojega očeta na morišče! Kakšno nagrado ste plačali možu, ki vam je s svojo junaško plemenitostjo pripomogel do milijonskega bogastva? Ha, umorili ste ga in obenem ste oblatili nedolžno ime njegove hčere."

"Ponudil sem svoje ime in moje bogastvo vaši sestri!"

"Ubil bi jo s to-le mojo roko, ako bi sprejela vašo ponudbo. Naj vam služi to v dokaz, da jaz zlepa ne pozabim dogodkov. Če se kdaj pripeti v življenju velika sramota slavni hiši vojvode Sairmeuse, tedaj se spomnite na Jean Lacheneurja. Moja roka bo prav gotovo povzročiteljica te nesreče!"

Jean je bil tako zaslepljen po strasti, da je pozabil biti previden. Z največjo težavo se končno nekoliko potolaži in nadaljuje z bolj mirnim naglasom:

"In če v resnici želite videti Maurica, pridite jutri opoldne v La Reche. On bo na mestu."

Po teh besedah se je hipoma obrnil v stran od ceste, preskočil plot in zginil v temi.

"Jean," kriči Martial s skoro prosečim glasom. "Jean! Vrni se — čuj me!"

Nobenega odgovora. Mladega markiza se poloti divje začudenje. Nepremično in omočen obstoji sredi pota.

Šele ko se pojavi na cesti neki jezdec, ki ga je skoro prevrnil, se Martial zbudil in zopet spravi k zavesti, katero je popolnoma zgubil, ko je prečital pismo Maurica.

Sedaj šele je lahko trezno začel premišljevat o vsem, kar se je pripetilo.

Ali je on res Martial, flegmatični skeptik, mož, ki se je ponašal, da ga ne more nobena stvar na svetu zapeljati, niti, ki ostane vedno hladnokrvni, ali se je v resnici izpozabil in zgubil vsako kontrolo nad seboj?

Gorje, tako je bilo! In ko ga je Blanche, sedaj in za večne čase njegova žena, markiza Sairmeuse, obtožila, da je Ma-

rie-Anne vzrok njegove podivjanosti, je skoro imela prav.

Martial, katerega je malo brigalo, kaj misli ves svet o njem, je podivjal pri misli, da ga Marie-Anne zaničuje, sovraži. Smatral je samega sebe za lopova in izdajalca.

Radi nje je storil vse, kar se je pripetilo v zadnjih burnih mesecih, radi nje je opravičeval vsa svoja pretekla dejanja. In ko je prosil Jeana, da ga pelje k Maurice, je to storil le, ker pe upal, da najde pri njem Marie-Anne in da bi ji lahko povedal:

"Na videz je bilo vse profimeni, toda jaz sem nedolžen. Dokazal sem to s tem, da sem razkrinkal pravega lopova!"

Kako goreče je Martial želel, da bi Marie-Anne dobila njegovo pismo v roke. Misli je, da bo vsaj ona drugače sodila, kot drugi, saj je vendar tako plemenite duše in poseduje razum, ki zna ločiti krivico od pravice.

Vsi njegovi načrti so se ponešrečili. Zavedati se je pričel, kako strašen škandal je pravkar ustvaril.

"Od vraga težko bo šlo tako naprej," se je tolažil samega sebe, "toda, naj bo, v enem mesecu bodo vse pozabili. Najbolje je, da se klevetnikom postavim takoj s ponosno glavo. Nazaj v grad!"

Rekel je: "nazaj v grad," toda ko je korakal naprej, mu je začel vpadati pogum.

Gostje so se najbrž že razšli. Martial je računal, da bo najbrž sam v gradu, poleg njega pa njegova mlada žena, oče in markiz Courtornieu. Oh, koliko očitanih, solz, izrazov jeze in groženj bo prisiljen prenesti!

"Ne, ne," šepeta sam sebi. "Tak bedak nisem še! Naj imajo noč sami za sebe in premišljujejo. Jutri šele pridem v grad!"

Toda kje naj prenoči? Obleden je bil kot ženin in brez pokrivala; mraz ga je objel in stresel se je. Hiša, kjer je v Montaignacu živel vojvoda, mu bo najbrž najboljša zavetišče.

"Gotovo dobim tam dobro posteljo, par služabnikov, ognjišče in preoblečem se lahko v mestu — jutri pa zajaham konja in se vrnem."

Razdalja do Montaignaca je bila velika, toda v svoji razburjenosti Martial ni pomišljal.

Sluga, ki je prišel odpirat, ko je Martial potrkal na vrata, je skoro vznak padel, ko je zagledal svojega gospodarja.

"Vi, gospod!" zajeclja.

"Da, jaz sem. Hitro naredite dober ogenj v veliki sobi in prinesite mi drugo obleko!" Sluga uboga. Kmalu je Martial sam za sebe, sedeč na zofitik dobrodejnega ognja.

"Najbolje bi bilo, če zaspim in pozabim na vse," premišljuje Martial.

Poskušal je zaspati, toda šele zgodaj zjutraj se mu je posrečilo zatisniti oči. Spal je v omočni mrzlici.

Okoli devete ure se prebudi, naroči zajtrk, sklene, da se vrne v grad Sairmeuse, in je skoro bil gotov z jedjo, ko nagloma zapove:

"Nemudoma osedlajte konja!" Martial se je spomnil, da ima opoldne sestanek z Maurice. Obljubil je in tja mora iti.

Nemudoma zapusti hišo in ker je bil konjiček isker in uren, se znajde v La Reche že ob pol dvanajsti uri.

Maurica in tovarišev še ni bilo. Konja priveže ob drevo in začne počasi stopati na vrh hriba.

Tu je prej stala hiša Lacheneurja. Pred seboj je videl samo še štiri gole zidove. Vse drugo je uničil ogenj.

Martial je brskal po ruševini, globoko ganjen, ko začuje oster šum v bližnjem grmovju.

Bliskoma se obrne: Maurice, Jean in korporal Bavois so se bližali.

Stari vojak je nosil s seboj dolg in ozek paket, zavit v zeleno

blago. V paketu sta se nahajala dva meča, katere je kupil Jean preteklo noč v Montaignacu od nekega starega častnika.

"Zal nam je, ker ste morali čakati," začne Maurice. "Toda sami veste, da ura še ni udarila dvanajst. Ker vas skoro gotovo nismo pričakovali —"

"Meni se je mudilo, da vam odgovorim na vaše pismo, torej sem prišel še pred časom," odvrne Martial.

Maurice zmaje z rameni.

"Tu ni vprašanja opravičila, pač pa vprašanje boja," reče Maurice s prijaznim naglasom.

In kakor so bile te besede nestrane in napadalne, se Martial skoro ne zmeni za nje pač pa odvrne s prijaznim naglasom:

"Žalovanje je povzročilo, da ste postali krivični," reče z milim glasom, "ali pa vam gospod Lacheneur tu ničesar povedal ni."

"Jean mi je povedal vse."

"In torej?"

Hladnost Martiala je povzročila nervoznost Maurica.

"Torej," odvrne z glasom, iz katerega je govorila skrajna razburjenost, "moje sovraštvo je neotolažljivo. Dolžni ste mi bili priliko, da se maščujem, gospod, vse od onega dneva, ko sva se prvič srečala na trgu v Sairmeuse v navzočnosti gospodične Lacheneur. Ob oni priliki ste mi rekli: 'Še se bova srečala!' In sedaj stojiva kot nasprotnika na tem mestu. Povejte mi, kako naj vas osramotim, da vas pripravim, da se borite?"

Obraz Martiala zalije povenjen rdečice. Nagloma zgrabi enega izmed mečev, katere je držal Bavois in se pripravi na boj.

"Tako želite imeti in zgodilo se bo," reče s hripavim glasom. "Misel na Marie-Anne vam ne more več ohraniti življenja."

Toda komaj sta začela nasprotnika udrihati z meči, ko zakričita Jean in korporal Bavois hkrati:

"Vojaki! Bežimo!"

Obraz Martiala zalije povenjen rdečice. Nagloma zgrabi enega izmed mečev, katere je držal Bavois in se pripravi na boj.

"Tako želite imeti in zgodilo se bo," reče s hripavim glasom. "Misel na Marie-Anne vam ne more več ohraniti življenja."

Toda komaj sta začela nasprotnika udrihati z meči, ko zakričita Jean in korporal Bavois hkrati:

"Vojaki! Bežimo!"

In v resnici se je bližalo vrstrelce. Močno se je moral boriti sam s seboj, da se je pomiril. Vojaki so že skoro blizu njega. K njim hiti in z zapovedovalnim glasom vpraša častnika, ki je vodil vojake:

"Ali veste, kdo sem jaz?"

"Da," odvrne častnik z največjim spoštovanjem, "vi ste sin vojvode Sairmeuse."

"Dobro! Jaz vam prepovedujem, da sledite tem možem!"

Častnik se obotavlja, toda kmalu reče precej odločno:

Za slovensko banko

Vprašanje: Zakaj hočemo novih vlog za slovensko banko?

ODGOVOR:

Zato, ker Slovenci lastujemo to banko

Zato, ker če jo podpiramo, s tem sebi pomagamo.

Zato, ker z več vlogami je več zaslužka, a isti stroški.

Zato, ker bi vložen denar posodili zopet našim ljudem.

Zato, ker vloge na slovenski banki pomagajo Slovincem.

Zato, ker smo Slovenci ponosni na svojo narodnost.

DODATEK:

Častno je za nas, da imamo lastno banko. Ni pa častno istočasno jo ignorirati in tuje podpirati, dokler imamo od svoje domače isto postrežbo in za narod še posebne koristi.

Naša banka je članica Federalne zavarovalniške korporacije, ki zavaruje vloge ter tudi članica Trgovskega čekovnega prometa (Clearing House Ass'n.) Torej je prava trgovska banka, v vseh ozirih zanesljiva in priporočljiva.

Glavni urad na 6131 St. Clair Ave., podružnica na Waterloo Rd. in East 156. cesta, Cleveland, O.

ANTON GRDINA, predsednik.

V SPOMIN

18. obletnice smrti našega nepozabnega soproga in očeta

FRANK ČERNELIČA

ki je preminil 16. oktobra, 1921.

Sonce naj na trato sij, kjer počiva dragi ti: duša naj pa srečo vživa, tam v srečni večnosti.

Zalujoča:

soproga in hčerka.

Cleveland, O., 18. oktobra, 1939.

V SPOMIN

PETE OBLETNICE SMRTI NAŠEGA NEPOZABNEGA OČETA

JOHN BRUSSA

ki je za vedno preminil 18. okt., 1924.

Čočivaj v miru, ljubi oče in na svidenje nad zvezdami.

Zalujoči otroci

Albert, Edward, Dorothy. Cleveland, O., 18. oktobra, 1939.

GROZDJE, MOŠT SODI

Na razpolago imamo rdeče in belo grozdje, mošt in izvrstne sode. Če pa želite staro belo ali rdeče vino, na drobno in debelo, so cene zmerne in točna postrežba. Se toplo priporočamo za naročila.

JOS. SMOLE JR.

6112 Glass Ave.

zadej

Bonded Winery 191

Od leve proti desni, ruski komisar zunanjih zadev Molotov, nemški zunanji minister von Ribbentrop in Jože Stalin, ki se mastijo nad malimi državami.

Eleanor Gustafson in Corrine Doehring, ki sta bila uslužbeni pri ameriškem konzulatu v Berlinu, sta kaj veselili, da gresta zopet domov v Zed. države. Pripeljali sta se na tovornem parniku Mormacwren ki je vozil samo 12 potnikov.

AMERIŠKA DOMOVINA

bi morala biti

v

vsaki slovenski hiši

Mošt! Sodi!

Še je čas, da si naročite mošt. Ali pa staro, belo ali rdeče drobno in debelo grozdje. Cene so zmerne in točna postrežba. Se toplo priporočam za naročila mošta, sodov in starega vina.

RUDOLPH BOŽEGLAV

1125 East 60th Street

BONDED WINERY No. 70

AMERICAN RADIATOR PRODUCTS
WOLFF HEATING CO.

GREJNI INŽENIRJI

Horak zrak, para, vroča voda, plin, olje, air conditioning. — Popravljamo vse vrste furneze in boilerje.

NOBENE GOTOVINE TAKOJ, PLACATE V TREH LETIH

Urad in razstava vseh predmetov na

715 E. 103 ST. GLenville 9218

Vprašajte za našega zastopnika — Štefan Robash

UČITE SE ANGLEŠČINE

iz Dr. Kernovega

ANGLEŠKO-SLOVENSKEGA BERILA

"ENGLISH-SLOVENE READER"

kateremu je znižana cena \$ 2.00

in stane samo:

Naročila sprejema

KNJIGARNA JOSEPH GRDINA

6121 St. Clair Ave. — Cleveland, O.

Ohranite ta kupon, je vreden 25¢

Ta kupon in 75¢ je za vstopnico dvem osebam na petkovo zabavo v dvorani cerkve sv. Vida, točno ob pol devetih zvečer.

Ohranite ta kupon, je vreden 25¢